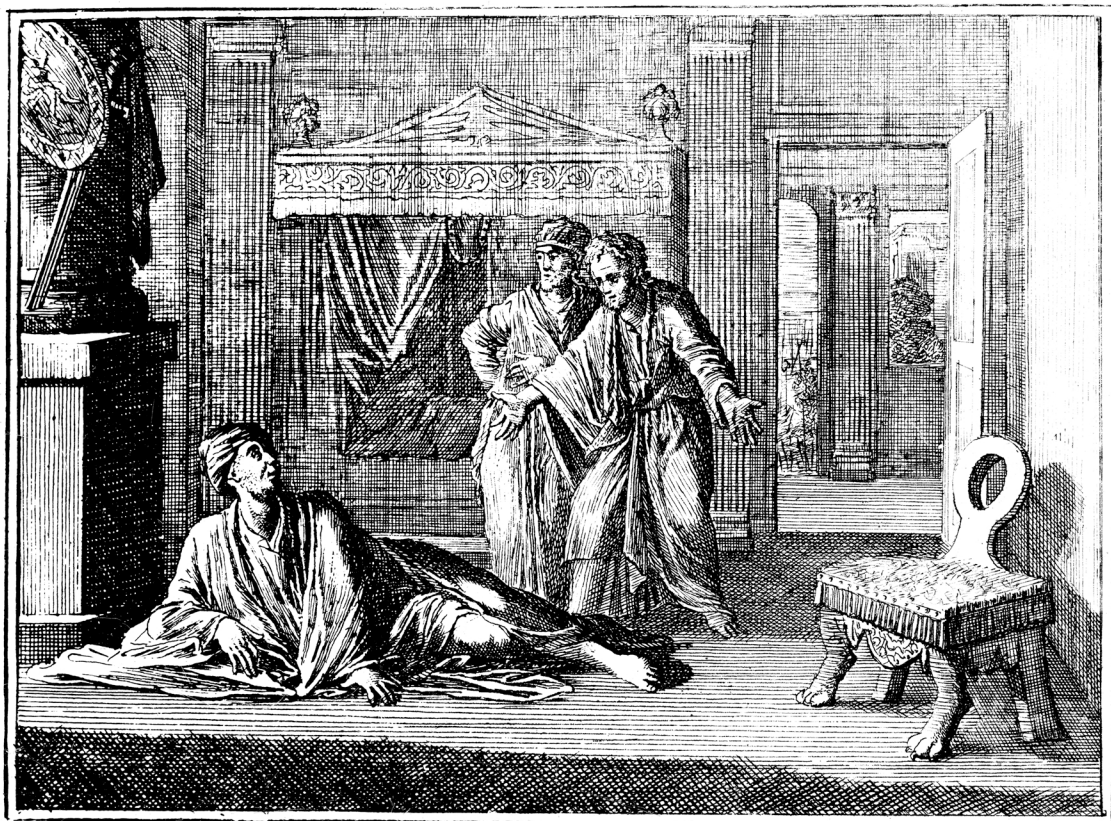

2 SAMUEL XII: 15, 16, 17, 18, 19, 20.

113

DOE ging Nathan na zyn huis : en de HEERE floeg het kind , dat de huisvrouwe van Urias geboord hadde , dat het zeer krank werd. En David zochte God voor dat jongken : en David vastede een vasten , en ging in , en lag den nacht over op de aarde. Doe maakten zich de Oudsten zynes huizes op tot hem , om hem te doen opstaan van der aarden : maar hy en wilde niet , ende en at geen brood met hen. En het geschiedde op den zevenden dag , dat het kind stierf : en Davids knechten vreesden hem aan te zeggen , dat het kind dood was : want zy zeiden ; Ziet , als het kind noch levendig was , spraken wy tot hem , maar hy en hoorde na onzer stemme niet , hoe zullen wy dan tot hem zeggen , Het kind is dood ? want het mogte quaden doen. Maar David zag , dat zyne knechten mompelden ; zo merkte David , dat het kind dood was : dies zeide David tot zyne knechten ; Is het kind dood ? en zy zeiden , Het is dood. Doe stond David op van der aarde , en wies , en zalste zich , en veranderde zyne kleedinge , en ging in het Huis des HEEREN , en bad aan : daar na quam hy in zyn huis , en eiste [brood ,] en zy zerteden hem brood voor , en hy at.